

Augstrove

*Skats no Augstrozes uguns pārlūku torņa.
Visapkārt skaišta migla, baltās strēlēs
un sloksnēs. Augstrozes ezers – miglas ezers.
Ja putni prastu rakstīt! Liela varena sajūta,
lielāka pat par Latviju.
Te ir bezrobežu skaistums, citāda realitāte.*

I.Ziedonis

Augstroze

Augstroze 1793. gada kartē.

Augstroze atrodas Limbažu rajona Umurgas pagastā 15 kilometrus no Limbažiem pie Limbažu–Valmieras autoceļa. Gleznainā ainavā ielejas mijas ar pauguriem. Raiskuma – Augstrozes pauguraine tieši šeit, Augstrozē, sasniedz lielāko augstumu – 125,4 metri virs jūras līmeņa (Gulotnes kalns, tiek saukts arī par kalnu karali).

Augstroze ir viena no trim Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta dabas lieguma zonām, kā arī Eiropas nozīmes aizsargājama dabas teritorija – Natura 2000.

20. gadsimta sākumā pastāvēja teritoriāla vienība – Augstrozes pagasts, bet pēc II pasaules kara trīs nelieli pagasti – Umurga, Augstroze un Vainiži – tika apvienoti tagadējā Umurgas pagastā. Umurgas pagasta teritorijā atrodas deviņas īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, Augstrozes dabas liegums un ziemeļu purvi, kā arī dažādi kultūrvēsturiskie pieminekļi.

Pastāv vairākas versijas par vārda “Augstroze” izcelsmi – tas tiek saistīts ar Rozulas pilsnovada vecākā Rozena dzimtas vārdu, ar vārdu “roza”, kas apzīmē Augstrozes apkaimei raksturīgās pauguru virknes, vai arī, ka teritorijā starp Limbažiem un Valmieru sastopami vairāki senas cilmes toponīmi ar –roz– pamatā, kā Augstroze, Rozbeķe, Rožupītes un citi. Teikās Augstrozes vārda izcelsme galvenokārt saistīta ar viduslaiku pils būvniecību.

Augstrozes pils būvēšanā piedalījušies visi pagasta iedzīvotāji. Pils būvēšana nav veikusies – cik pa dienu uzbūvēja, tik pa nakti nobruka. Tad ienācis prātā, ka vajagot pils mūros iemūrēt kādu cilvēku. Augstrozes lielskungs jautājis, kurš vēloties nēsāt pils atslēgas. Esot pieteikusies jauna ganumeita Roze, kura tad arī esot iemūrēta. Pils vairs nav brukusi, kā arī neviens ienaidnieks nav varējis pili ieņemt. Šo notikumu rezultātā radies arī apvidus nosaukums – Augstroze.

Augstroze

XIII gadsimtā Augstroze ietilpa lībiešu Idumejas novadā. Latvijas brīvvalsts laikā Augstrozē ieradās Igaunijas vēsturnieku ekspedīcija profesora O. Loritsa vadībā. Tā pētīja lībiešu dzīvi Latvijā. Pēc Loritsa domām, Augstrozes pilskalnā bijusi Idumejas novada seno lībiešu pils.

1 Augstrozes viduslaiku pils pēc daudzu pētnieku domām, iespējams, celta 1272. gadā uz trešā augstākā paugura pēc Kristiāna fon Rozena rīkojuma. Piļu pētnieki Karls fon Levis (Karl von Loevis) un Armīns Tūlse (Armin Tuulse) uzskatīja, ka pils konstrukcijas atbilst 13. gs. būvētām pilīm. I. Šterns savā monogrāfijā "Latvijas vēsture 1290–1500" par pils celšanas laiku uzskata XIV gadsimtu.

Augstrozes pils piederēja pie tā sauktajām vasaļu pilīm. Viduslaikos vieni no ietekmīgākajiem un bagātākajiem Rīgas arhibīskapijas vasaļiem bija fon Ungerni, fon Tizenhauzeni un fon Rozeni.

Pirmais zināmais Rozes (vēlāk Augstrozes) pils īpašnieks bija Oto fon Rozens. Pils atradusies tagadējā Limbažu rajona Umurgas pagastā pie "Pilskalnu" mājām, Augstrozes Lielezera D krastā, 35–40 m augstā paugurā. Tā D pusē ir 10 m dziļa grava, pār kuru bijusi uzeja pili. Paugura virsotnes rietumu daļā ir 45 x 55 m liels pils vietas laukums, to šķērso aizsargsiena (garums 42 m, augstums līdz 7 m, biezums 2 m), kurā bijusi galvenā ieeja pili. Virsotnes A daļā konstatēts ~ 25 x 25 m liels izlīdzināts laukums. Iespējams, ka tur atradies pils papildnocietinājums vai kulta vieta. Pilij bija trīsstūra forma, mūri nedaudz izliekti. Galvenā torņa vietā – masīvs aizsargmūris, kas bijusi 42 metrus gara un 2,35 metrus bieza siena. Abas pārējās sienas 56 un 53 metrus garas. Tās savienotas samērā asā leņķī un šo sienu biezums ir 1,55–1,80 metri. Mūri būvēti no laukakmeņiem ar kaļķu un ķieģeļu piejaukumu. Ceļš uz kalna virsotni sācies ZA pusē un DR pusē sasniedzis pagalmu.

Augstroze

1490. gadā bīskapa un Livonijas ordeņa savstarpējo cīņu laikā Augstrozes viduslaiku pili pārņēma ordenis.

Senajās hronikās minēts, ka 1515. gadā pili bijusi sava kapela. Pils bija ar speciālu telpu lūgšanām un dievkalpojumiem, domājams, gan tikai kungiem, varbūt vēl kalpotājiem. Par zemnieku aprūpi tajos laikos daudz nerūpējās, tie joprojām vēl turējās pie savas pagānu ticības.

Pēc tam, kad 1601. gadā Polijas – Zviedrijas kara laikā pili nodedzināja poļi un tatāri, bet iedzīvotājus nogalināja, pils netika atjaunota.

Drīz pēc tam varu pārņēma zviedri (zviedru laiks Vidzemē), minēta arī pirmā baznīca Augstrozē – maza ar salmu jumtu. Vizitācijā (bīskapa apmeklējums) 1684. gadā tā saukta par kapelu (lūgšanu namiņu), kur nenotiek dievkalpojumi, tā sākumā bijusi pie Straupes draudzes. Pašiem savs mācītājs tajos laikos nav bijis. Dievkalpojumi notikuši katru piekto vai sesto svētdienu Augstrozes muižas kungu namā.

1710. gadā pēc Ziemeļu kara sāka valdīt krievi. Pēc neilga laika cars Pēteris I uzdāvināja plašu novadu Vidzemē savam ģenerālim grāfam Mellīnam. Grāfs Augstrozi un Dauguļus veikli pārdevis no Šlesvīgas izceļojošam baronam Kārlim fon Gersdorfam.

Pēc arhīvu ziņām, pārdošanas līgumā norādīts, ka nocērtams pagānu svētozols un iznīcināmi upuru altāri Ozolu kalnā, tagadējā Krustkalnā. Tā vietā uzceljams krusts un palejā baznīca, uzarami pagānu kapi un ierīkojama kristīgo kapsēta. Pēc šīm arhīvu ziņām redzams, ka vēl 18. gs. pirmajā pusē augstrozieši pielūguši vecos latviešu dievus.

Augstroze

2006

Augstrozes viduslaiku pils ir valsts nozīmes arheoloģijas piemineklis. Pilskalnam ir augsta kultūrvēsturiskā un teritorijas ainaviskā vērtība – Augstrozes Lielzera apkaimes ainava un tuvumā esošā Vecmuižas purva ainava. Teritorijas dabas vērtība ir arī bioloģiski vērtīgs mežs ar veciem ozoliem. Tas paceļas ap 30 m pār apkārtni. Arheologs J. Urtāns uzskata, ka šeit atradies senču svētkalns vai nocietinājumi. Kalnā ir ozols, kas tiek saukts par Neikena ozolu (4,3 m).

No pils saglabājušās drupas ar iegruvušām pagraba velvēm. Vislabāk saglabājusies DA siena. Drupu augstums – 7 m. Pilsdrupās pašreiz izveidotas koka laipas ar kāpnēm, iekārtota neliela atpūtas vieta.

Pilskalnu apsaimnieko VAS "Latvijas valsts meži".

1795. gadā uzcelta maza koka baznīca, kurā uzstādīts altāris no zviedru laikā būvētās kapelas.

1859. gadā par muižas īpašnieka Karlosa fon Gersdorfa (1815–1869) līdzekļiem koka baznīcas vietā uzcelt jaunu – mūra ar kārniņu jumtu. Tajā ir 250 sēdvietas, iesvētīta 6. septembrī.

2 Baznīca ir vienjoma garenbūve ar noapaļotu altārgalu. Tornis paceļas virs lūgšanu telpas kores, ir neliels, divpakāpju, ar zemu četrslīpju smaili. Sienas celtas no laukakmeņiem un apmestas. Apjomu stūrus rotā granīta kvadru rusti. Baznīcas logailas tolaik ir smailloka, to augšdaļu rotā grezni koka smailgriezumi, kuros izmantoti gotikas motīvi, ievietoti krāsaini stikli. Pārsegumā lietotas koka konstrukcijas, kuras no iekšpuses apmestas. Altārgals no lūgšanu telpas nodalīts ar sienu, aiz kuras atradušās divas mazākas telpas (sakristejas). Luktas balsta divas apaļas kolonnas.

Līdz 1872. gadam Augstrozes draudze bija Straupes filiāle, 7. novembrī Augstrozi no tās atdalīja un 1873. gada 1. janvārī apvienoja ar Dikļu draudzi.

Augstrozes draudzes baznīcas grāmatas bijušas apkopotas 25 sējumos un aptvērušas laika posmu no 1735. līdz 1891. gadam, daudzas baznīcas vizitācijas un dvēseļu revīzijas. Baznīcas grāmatas meklējamas Rīgas arhīvos pie Dikļu un Straupes draudžu grāmatām un dokumentiem. Altāra retablā starp divām korintiskām kolonnām, kas balstīja biezu dzegu, atradās glezna "Kristus pie krusta" (1712. g.). Retabla spārns veidoja akanta kokgriezums.

2007

Augstroze

Augstroze

Baznīca remontēta 1927. gadā. 1937. gadā plakano dakstiņu (mēlišu jeb zviņu) jumts nomainīts pret skaidu jumtu. Tīcis izdots laikraksts "Augstrozes Dievnams", kurš no 1992. gada tiek izdots atjaunoti. 1968. gadā dievnams tika izdemolēts un tajā iekārtota labības noliktava - dzirnavas. Senā altāra fragmentus un gleznu uz Rundāles pili pārveda I. Lancmanis.

1991. gada 2. februārī pēc 23 gadu pārtraukuma draudzi atjaunoja evaņģēliste Ivanda Cejere, atsāka dievkalpojumus, tika sākti dievnama atjaunošanas darbi, kurus vadīja Valija un Arnis Jurisoni.

1992. gadā tika izgatavota jauna, no gaiša lakota koka vienotā stilā būvēta iekārta – altāris, soli, ērģeļu lukta. Jaunajam altārim Rīgas Pāvila baznīcas draudze dāvināja gleznu "Kristus pie krusta".

2003. gadā veica plašus restaurācijas darbus – tika atjaunota griestu pusloka velve, nomainīti logi un galvenās ieejas durvis.

2003. gada Vasarsvētkos no Rundāles pils baznīcā atgriezās nepilnus 300 gadus vecie baznīcas altāra fragmenti ar nezināma autora gleznu "Kristus pie krusta". Altāris un glezna ar predellu ir vienots veselums, tā gleznota uz dēļiem. Predellā attēlots Kristus, kas daļa Svēto Vakarēdienu. Altāris Latvijas kontekstā ir vērtīgs kokamatniecības un glezniecības paraugs.

"Kam slāpst, lai nāk pie manis un dzer!"

Šie vācu valodā rakstītie vārdi uzrunā katru, kurš paceļ skatu uz atjaunoto Augstrozes ev. lut. baznīcas altāri. Pateicoties ziedojušiem, daudzu cilvēku labajai gribai un pūliņiem, 2007. gada jūnijā baznīcā atgriezās un tika iesvētīts 18. gs. meistarū darinājums – altāris. 1968. gadā Rundāles pils muzeja direktors Imants Lancmanis to paglāba no bojāejas, bet 2003. gadā, atsaucoties draudzes lūgumam, viņš to atdeva augstroziešiem. Bija saglabājusies glezna, kas darināta 1712. gadā, daži kokgriezuma fragmenti – altāra vidusdaļa.

2007

Restauratore Aida Podziņa atjaunoja abu kolonnu marmorējumu, restaurēja saglabājušos altāra fragmentus. Mākslas zinātniecei, interjera dizaineri Maijai Avotai tika lūgts izplānot un sagatavot skices arī tam, kas bija zudis, lai visa kompozīcija būtu perfekta. Viņās un galdniekmeistaru rīcībā draudzes evaņģēliste Ivanda Cejere nodeva vienīgo seno fotogrāfiju, pēc kuras tapa altāris. To M. Avotas vadībā izstrādāja Artūra Liepnieka darbnīcas meistari.

M. Avota: "Šis ir viens no vecākajiem Latvijas baznīcās sastopamajiem baroka laika pieminekļiem, tāpēc darbs bija īpašs – interesants un smalks."

A. Liepnieks, kurš savulaik kā Amatniecības vidusskolas audzēknis bija piedalījies arī Liepupes baznīcas atjaunošanā, vēstīja, ka pret šo pasūtījumu izturējies kā pret diplomdarbu. Viņš atcerējās: "Augšējais profils bija masīvs un smags. Centāties to padarīt vieglāku, tomēr tas svēra vairāk nekā 100 kg. Kad piecātā cēlām to pie sienas, no smaguma ļodzījās kājas."

Restaurēta un dievnamā ievietota grūstošās, padomju laikā nopostītās Ārcieņa baznīcas kancele, kas tagad kalpo dievnamam. Ērģeles pagājušā gadsimta otrajā pusē būvējis Kārlis Jirgens. Tās 1968. gadā izpostītas.

1925. gada 11. oktobrī iesvētīts jaunais zvans, kas izmaksāja 340 latus. 1991. gadā tas tika atvests no kapsētas kapličas, kur bija novietots pēc baznīcas izdemolēšanas.

2005. gada 10. janvāra vētrā cieta baznīcas torņa jumts. Pēc vētras draudze atjaunojusi torņa un baznīcas jumta segumu.

2007. gadā Augstrozes draudzē ir 245 draudzes locekļi no visa Limbažu rajona.

2005

Mācītāji,

kuri kalpojuši Augstrozes baznīcā no 1913. gada:

Augusts Šeuermans (1913–1939)

Jānis Džindža (1939–1950)

Nikolajs Kivilands (1951–1956)

Alberts Bērziņš (1956–1961)

Roberts Jirgensons (1961–1968)

Ivanda Cejere (no 1991. gada 2. februāra)

Augstroze

Augstroze

Augstroze Church

In 1859 instead of a small wooden temple the Augstroze estate owner K. von Gersdorff (1815-1869) financed the construction of a stone church with seating for 250. It was dedicated on September 6, 1859. In 1968 the church was vandalised and it was then used for storage and as a mill. After an interruption of 23 years, the congregation began services again on February 2, 1991, and also began renovation of the church. The vaulted ceiling, floor, windows, and main entry were replaced in 2003. The 1712 painting „Christ on the Cross” graced the original altar retable and was surrounded by two Corinthian columns supporting a heavy cornice. New furnishings- an altar, pews, and organ gallery- made of light-colored lacquered wood were made in 1992. The Pāvila congregation in Riga donated the painting „Christ on the Cross” for the new altar. The original altar painting from 1712 „Christ on the Cross” returned to the church in 2003, restored and placed back in 2007. The restored pulpit from the Ārciems church is now in the Augstroze church. Epitaphs of church patrons can be seen on the sanctuary walls.

2007

1991

2007

Kirche von Augstroze

Im Jahre 1859 wird aus Mitteln des Gutbesitzers Karlos von Gersdorff (1815 – 1869) an der Stelle der kleinen Holzkirche eine neue gebaut – ein Steinbau mit einem Ziegeldach (250 Sitzplätze, eingeweiht am 6. September). 1968 wird das Gotteshaus zerschlagen und darin ein Getreidespeicher und eine Mühle eingerichtet. Am 2. Februar 1991, nach 23 Jahren Stillstand, hat die Evangelistin Ivanda Ceijere die Gemeinde wiederhergestellt, es fanden wieder Gottesdienste statt und es begann die Restauration der Kirche. 1992 wurde eine neue Ausstattung hergestellt, aus hellem, lackiertem Holz und in einheitlichem Stil: Altar, Sitzbänke und die Orgelempore. Für den neuen Altar hat die Rigaer St. Paulus Kirche das Altargemälde „Jesus am Kreuz“ geschenkt.

Im Jahre 2003 fanden wichtige Restaurationsarbeiten statt: das Halbkreisgewölbe wurde erneuert, Fenster und die Haupteingangstür ausgewechselt. Zum Sommerfest 2003 kehrten aus dem Schloss Rundale die knapp 300 Jahre alten Altarfragmente und das Gemälde eines unbekanntes Autors „Jesus am Kreuz“ (1712) in die Kirche zurück. Dank Spenden, gutem Willen und den Mühen vieler Menschen wurde der Altar restauriert und 2007 eingeweiht.

Restauriert und im Gotteshaus untergebracht ist auch die Kanzel aus der Kirche von Ārciems, die während der Sowjetischen Regierung verwüstet wurde.

Augstroze

Augstroze

"Augstroze ir ieaugusi lapeglēs, visu dzīvi var iet no viena lapegļu paugura uz citu un tad beigās pa lapegļu aleju aiziet līdz Augstrozes kapsētai.

Pie Augstrozes valsts mežā pushektāra platībā ir viena no skaistākajām lapegļu audzēm Latvijā. Tās ir 160 gadus vecas, lielākoties garākas par 40 metriem.

Lapegles Latvijā vairs mežos nestāda, lapegles koksne ir grūti apstrādājama, kaut gan reiz apstrādāta tā ir ļoti piemērota grīdas klājumam, mēbelēm." (I. Ziedonis).

- 3 **Augstrozes lapegļu aleja** ir aizsargājams dabas objekts. Apskatāma divus kilometrus gara aleja.

- 4 **Zviedru cepure** – viduslaiku nocietinājuma vieta. Atrodas Augstrozē pie Bērtuļu mājām ceļa kreisā pusē ap 70 m no ceļa. Pakalnam apkārt senāk sastādītas lapegles, kas tagad izaugušas par milzīgiem kokiem. Teika stāsta, ka zem šī kalna esot paglabāts zviedru ģenerālis, un karavīri ar cepurēm sanesuši smiltis virsū. Cits variants: tas sanests ar cepurēm un šinēļiem, lai uzstādītu lielgabalus Augstrozes pils apšaudei.

- 5 **Tēlnieku Z. un J. Rapas māja "Slavenes"**. Tēlnieku, dzīvesbiedru Rapu, vērienīgie mākslas darbi eksponēti visā Latvijā. 1998. gadā Limbažos uzstādīts tēlnieku veidotais pieminēklis Latvijas valsts himnas autoram Baumaņu Kārlim.

- 6 **Jāņkalnu ozols** atrodas 400 m Z no Augstrozes muižas, 250 m DA no Jāņkalniem, ganībās. Apkārtmērs: 7.16, augstums: 24.2 m.

- 7 **Augstrozes Lieliezis** atrodas Augstrozes paugurvaļņa galā 78 m.v.j.l. (platība 4 km², gar. ~2.5 km, vidējais dziļums 2,3 m, lielākais dziļums 4, 2 m), rietumu un ziemeļu krasti kūdraini. Ezerā mīt asari, līdakas, raudas, auslejas, grunduļi, plauži, karūsas, akmeņgrauži, zandarti, aug reti augu (Dortmaņa lobēlija, ežgalvītes u.c.).

- 8 **Augstrozes Krusta kalns**. Ir nostāsti, ka vēl 18. gs.1. pusē augstrozieši pielūguši latviešu dievus. Ziemeļu kara laikā 1710. gadā Pēteris I uzdāvināja plašu novadu Vidzemē savam ģenerālim grāfam Mellinam. Grāfs pēc tam pārdeva Augstrozi no Šlesvīgas izceļojošam baronam Kārlim fon Gersdorfam. Pārdošanas līgumā norādīts, ka nocērtams pagānu svētozols un iznīcināmi upura altāri Ozolu kalnā – tagadējā Krusta kalnā. Tā vietā uzceļams krusts un palejā – baznīca, uzarami pagānu kapi un ierīkojama kristīgo kapsēta. Par Krusta kalnu ir vairākas teikas. Viena no tām: *Savā laikā Augstrozē dzīvojis ļoti bargs kungs. Viņa meita iemīlējusi kāda zemnieka dēlu un abi aizvien satikušies muižas tuvumā esošā kalnā. Kungs tomēr to novērojis un reiz abus jauniešus pārsteidzis pašā kalna virsotnē. Tas, lielās dusmās būdams, abus nonāvējis ar zobenu. Vēlāk kungs tai vietā licis uzcelt lielu krustu. Tad arī pats kalns ticis nosaukts par Krusta kalnu.*

- Augstrozes dabas liegums** (dibināts 1999. gadā, no 1987. gada kompleksais dabas liegums, platība 3640 h.) Augstrozes liegumā ligzdo dzērves, melnais stārķis, mazais ērglis, baltmugurainais dzenis, pelēkā dzilna, garastainā pūce.

Augstroze

Augstroze

9 "Kā milzīgi svečturi ozoli stāv" /I.Ziedonis/
Liepleju elku ozoli atrodami aptuveni 800 m uz dienvidiem no Augstrozes baznīcas, netālu no Liepleju mājām. Tie saredzami arī pāri dīķim no Augstrozes baznīcas puses. Kādreiz ir bijuši 6 ozoli, tagad to ir 4. Padomju laikā Liepleju Elku ozolus nosauca par A. Pumpura ozoliem. Pumpura vārds neesot izvēlēts nejauši, jo Andrejs Pumpurs, dzīvodams Piebalgā, kādreiz šajā apkārtnē meklējis ozola būvkokus. Ozolu izmēri: 4,30; 4,10; 4,0; 4,65.

Sākumā tie bijuši stādīti četrstūrī un tā bijusi kādreizējā senču svētvietā, sena kulta vieta. Pie ozoliem nākuši dievus lūgt, kokos kāruši lupatiņas un nesuši ēdienu upurdāvanai.

10 **Augstrozes muiža**
 Kungu dzīvojamais nams celts 18. gs. beigās vai 19. gs. sākumā fon Meierendorfu dzimtai. Muižas kalpu mājā darbojusies 1852. gadā dibinātā Augstrozes pagastskola. 1896. gadā četru klašu pamatskolai uzcelta jauna ēka, 1940. gadu sākumā skola pārcelta uz Augstrozes muižu. 1961. gadā skolā mācījās tikai 17 skolēni, to pievienoja Umurgas pamatskolai.

11 **Tēvu kalns**— sena nocietināta vieta, senkapi. Atrodas Augstrozē aiz kapiem ap 500 m no Ezerleju mājām. Kalna dienvidu gals apmežots ar egļu stādījumiem. Pats kalns apaudzis ar jauktu koku mežu.

12 **Garākā Latvijas lapegle** atrodas Augstrozes kapos.

Augstrozē uzņemtas daudzas epizodes Latvijas kinostudijas filmām: "Jaunās dienas rīts", "Turaidas roze", "Tauriņdeja".

Objekti Augstrozē • Sights of interest • Sehenswürdigkeiten

- 1 Pilskalns • Castle mound • Schlossberg
 Viduslaiku pilsdrupas • Medieval Castle ruins • Mittelalterliche Schlossruinen
- 2 Baznīca • Church • Kirche
- 3 Lapegļu aleja • Larch alley • Lärchenallee
- 4 Zviedru cepure • A medieval fortification place • Altertümlicher Befestigungsplatz
- 5 Tēlnieku Z. un J. Rapas māja "Slavenes" • Sculptors' house • Das Haus der Bildhauer Z. und J. Rapa
- 6 Jāņkalnu ozols • Oak • Eiche von Jāņkalni
- 7 Augstrozes Lielezers • Lake • Der Lielezers-see von Augstroze
- 8 Krusta kalns • Sacred place • Kreuzberg
- 9 Liepleju elku ozoli • God's oaks trees • Götzeneichen von Lieplejas
- 10 Augstrozes muiža • Manor house • Landgut von Augstroze
- 11 Tēvu kalns • Ancient fortification place • Väterberg
 Ezerleju senkapi • Ancient burial field • Grälerfeld
- 12 Kapsēta • Cemetery • Friedhof
 Garākā Latvijas lapegle • Tallest larch in Latvia • Höchste Lärche in Lettland
- 13 Tūtalu senkapi • Ancient burial field • Grälerfeld

Izmantotā literatūra:

- I. Šterns "Latvijas vēsture 1290–1500" Latvija; "Daugava", 1997
 I. Ziedonis "Mežu zemē Latvijā", Rīga
 A. Iltnere "Latvijas pagasti", Rīga, „Preses nams", 2002
 E. Kiploks "Dzimtenes draudzes un baznīcas", 1987
 V. Mašnovskis "Latvijas luterāņu baznīcas", 1. sējums A–G, Rīga, "SIA DUE", 2005
 G. Ozoliņa "Oriģinālā altārglezna atgriežas Augstrozes baznīcā", Auseklis, 10. 06. 2003.
 G. Ozoliņa "Augstrozes altārim sāk atklāties pārsteigumi", Auseklis, 28. 02. 2004.
 I. Ceijeres personīgie materiāli.

Apzīmējumi
 Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta Augstrozes lieguma zona
 Distanču slēpošanas trases (3 un 5 km)

Augstroze

Augstroze

Baznīcā izveidots informācijas punkts, kurā interesentiem iespēja saņemt informāciju par Augstrozi un baznīcu.

No 2008. gada Augstrozes baznīca būs atvērta apmeklētājiem no 1. jūnija līdz 1. septembrim katru dienu no plkst. 10.00 līdz 17.00

Tālrunis informācijai: +371 29127163

Hipotēku banka

Izdevējs: Augstrozes evaņģēliski luteriskā draudze
Atbildīgās par izdevumu: Ivanda Cejere, Ilze Millere
Foto: I. Briede, A. Cifersons, I. Cejere, D. Čakste, G. Ozoliņa

Izdošanu finansē
Limbažu rajona padome un VAS "Latvijas Hipotēku un zemes banka"
projektu konkursa "Pilnveidojot sevi, dot citiem" ietvaros